

HJALMAR SÖDERBERG

Kyssten

Ur *Det mörknar öfver vägen* (1907)

DET VAR EN GÅNG en ung flicka och en mycket ung man. De satt på en sten vid en udde, som sköt ut i sjön, och vågorna skvalpade ända fram till deras fötter. De satt tysta, var och en i sina tankar, och såg solen gå ner.

Han tänkte, att han gärna skulle vilja kyssa henne. När han såg på hennes mun, föreföll det honom som om det just var meningen med den. Han hade nog sett vackrare flickor än hon, och egentligen var han kär i en annan, men henne kunde han visst aldrig få kyssa, ty hon var ett ideal och en stjärna, och »die Sterne, die begehrt man nicht»¹.

Hon tänkte, att hon gärna skulle vilja att han kysste henne, för att hon skulle få ett tillfälle att bli riktigt ond² på honom och visa hur djupt hon föraktade honom. Hon skulle resa sig och dra kjolarna tätt omkring sig, ge honom en blick bräddad³ med isande hån och gå sin väg, rak och lugn och utan onödig brådska. Men för att han inte skulle kunna gissa vad hon tänkte, sade hon lågt och sakta:

¹ »die Sterne, die begehrt man nicht» Citat av den tyska författaren J. W. von Goethe. »Ej stjärnor man begär åt sig» i klassisk översättning av Carl Snoilsky, d.v.s. »stjärnorna begär man inte».

² *ond*: arg

³ *bräddad*: fylld till brädden; *brädd* = övre kantlinje, särskilt på t.ex. glas och koppar. Missuppfattas och felstavas ofta som *bredd*, men det är ett annat ord.

– Tror ni att det finns ett liv efter detta? Han tänkte, att det skulle gå lättare att kyssa henne om han svarade ja. Men han kom inte riktigt ihåg, vad han vid andra tillfällen möjligen kunde ha sagt om samma ämne, och han var rädd att råka i tvetalan⁴. Därför såg han henne djupt in i ögonen och svarade:

– Det finns ögonblick då jag tror det. Detta svar behagade henne utomordentligt, och hon tänkte: Jag tycker i alla fall om hans hår, och hans panna också. Det är bara synd att hans näsa är så ful och så har han ju ingen ställning⁵ – bara en student, som läser på prillan⁶. Det var inte en sådan fästman hon skulle förarga sina väninnor med.

Han tänkte: nu kan jag bestämt kyssa henne. Men han var i alla fall förskräckligt rädd; han hade aldrig förr kysst någon familjeflicka, och han undrade om det kunde vara farligt. Hennes pappa låg och sov i en hängmatta en bit därifrån, och han var borgmästare i staden.

Hon tänkte: Kanske det är ännu bättre om jag ger honom en örfil, när han kysser mig.

Och hon tänkte åter: Varför kysser han mig inte, är jag så ful och obehaglig?

Och hon böjde sig fram över vattnet för att spegla sig, men hennes bild bröts i vågskvalpet.

Hon tänkte vidare: Jag undrar hur det kan kännas när han kysser mig. I verkligheten hade hon

⁴ tvetalan: säga emot sig själv

⁵ ställning: samhällsställning, vilken position man har i samhället

⁶ prillan: förberedande examen för att kunna läsa vidare till jurist

bara blivit kysst en gång, av en löjtnant⁷ efter en bal på stadshotellet. Men han luktade så illa av punsch⁸ och cigarrer, och det hade visserligen smickrat henne litet att han kysste henne, eftersom han i alla fall var löjtnant, men eljest⁹ tyckte hon inte att det var så mycket med den kyssen. För resten hatade hon honom, därför att han inte hade friat till henne efteråt eller ens brytt sig om henne alls.

Medan de satt så, var och en i sina tankar, gick solen ned och det blev skumt.

Och han tänkte: Eftersom hon sitter kvar vid min sida, fast solen är borta och det har blivit skumt, så kan det ju hända att hon inte har så mycket emot om jag kysser henne.

Och han lade sakta armen om hennes hals.

Detta hade hon inte alls tänkt sig. Hon hade trott att han bara skulle kyssa henne utan vidare, och så skulle hon ge honom en örfil och gå sin väg som en prinsessa. Nu visste hon inte, hur hon skulle göra; hon ville nog bli ond på honom, men hon ville inte heller gå miste om kyssen. Därför satt hon alldeles stilla.

Då kysste han henne.

Det kändes mycket underligare än hon hade trott, hon kände att hon blev blek och matt, och hon hade alldeles glömt att hon skulle ge honom en örfil och att han bara var en student som läste på prillan.

⁷ löjtnant: gradbeteckning inom militären, en sorts officer

⁸ punsch: en svensk likör, söt spritdryck

⁹ eljest: annars

Men han tänkte på ett ställe i en bok av en religiös läkare om »Kvinnans släktliv», där det stod: »Man vakte sig för att låta den äktenskapliga omfamningen komma under vällustens herravälde¹⁰.» Och han tänkte att det måste vara mycket svårt att vakta sig för, då redan en kyss kunde göra så mycket.

*

När månen gick upp, satt de ännu kvar och kysstes.

Hon viskade i hans öra:

– Jag älskade dig från första stunden jag såg dig.

Och han svarade:

– För mig har det aldrig funnits någon annan i världen än du.

~

¹⁰ Ungefär: Man ska akta sig för att låta samlaget styras av sexuell njutning